

Arrest

nr. 84 492 van 12 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 7 juli 2010, verklaart er zich op 3 januari 2012 een tweede maal vluchteling.

1.2. Op 12 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1364 (21 maart 1985 – 21 maart 1986 volgens de Gregoriaanse kalender). U verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Takht-e-Rostam, het provinciale centrum van de provincie Samangan. Op 7 juli 2010 bent u in België toegekomen en op 8 juli 2010 diende u hier een eerste asielaanvraag in. Op 6 september 2011 is het CGVS overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geen geloof gehecht aan uw asielmotieven. Deze beslissing werd op 28 november 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U hebt nagelaten om vervolgens een cassatieberoep in te leiden. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u hier op 3 januari 2012 een tweede asiel aanvraag in. In het kader van uw huidige asielaanvraag legt u een officieel attest voor ondertekend door het provinciehuis en de veiligheidsdienst, dat bevestigt dat uw vader de gouverneur was van Samangan van 1371 tot 1376. In uw eerste asielaanvraag beweerde u immers de zoon te zijn van de gouverneur van Samangan in die periode. Uw vader werd daarom door Ahmad Khan vermoord. In 1382 (periode maart 2003 – maart 2004) werd u net zoals uw vader in het verleden lid van de partij "Junbesh-e-Mili". U werd tewerkgesteld in de propaganda- en ledenwervingsectie van het partijkantoor in Samangan. Omwille van de vroegere functie van uw vader en uw positie binnen het partijbureau werd u in de maand hamal 1389 (21 maart – 21 april 2010) zelf door Ahmad Khan gevisieerd en bedreigd. Hij wilde u laten vermoorden. U verliet dan ook Afghanistan. In het licht van deze asielmotieven, die u in een voorgaande asielaanvraag hebt uiteengezet, wil u met dit nieuwe document aantonen dat uw vader wel degelijk de gouverneur was van Samangan in de door u genoemde periode. U verklaart dat in uw eerste negatieve beslissing hier immers aan getwijfeld werd. Met dit document wilt u deze twijfels wegnemen. Daarnaast legt u ook de enveloppe voor waarin het werd opgestuurd. U verklaart verder opnieuw dat Said Iqbal wel degelijk de opvolger is van uw vader als gouverneur van Samangan, zoals ook uit het voorgelegde document blijkt. De vrouwen van Ahmad Khan en de broer van Said Iqbal zouden immers zussen zijn. Om die reden zou Ahmad Khan, die toen de macht had in de regio, Said Iqbal na de dood van uw vader als gouverneur van Samangan hebben aangesteld. Tot slot merkt u nog op dat na de bedreigingen van Ahmad Khan slechts drie dagen in Samangan verbleef en geen drie maanden zoals er in uw eerste beslissing zou geschreven zijn.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt. Vooreerst dient te worden benadrukt dat het Commissariaat-generaal al op 6 september 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam en daarbij opmerkte dat u uw werkzaamheden van uzelf en uw vader voor de partij "Junbish-e-Mili" onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. Verder is het volgens het CGVS ook niet geloofwaardig dat uw vader de gouverneur van Samangan zou geweest zijn. Uw vluchtmotieven zijn tot slot ook ongeloofwaardig bevonden. In haar arrest van 28 november 2011 noteerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat "gelet op de informatie, wat door verzoeker niet wordt betwist, kan de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen terecht besluiten dat het niet geloofwaardig is dat verzoekers vader in die periode gouverneur was van Samangan. De Raad is dan ook van oordeel dat dit onderdeel van verzoekers relaas ongeloofwaardig is zodat hij ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij verondersteld werd om de positie van zijn vader desgevallend over te nemen, dan wel in de toekomst ook een belangrijke positie zou bekleden, reden waarom Ahmad Khan hem wel een belangrijke persoon vond en naar het leven stond". De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft dus de negatieve beslissing van het CGVS gevolgd. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State, bijgevolg resten u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het CGVS kan zich er dan ook toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

U tracht de eerder gedane vaststellingen omtrent de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te weerleggen middels het voorleggen van een document, dat u ondertussen heeft verkregen. U brengt inhoudelijk geen nieuwe elementen aan en beroept zich op dezelfde feiten als tijdens uw eerste asielaanvraag.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u opnieuw niet kan overtuigen. Over de inhoud van het document dat u voorlegt legt u zeer summiere verklaringen af. U verklaart dat het document dat u voorlegt een attest is dat bewijst dat uw vader gouverneur was van Samangan van 1371 tot 1376. Het document is volgens u ondertekend door het provinciehuis en het veiligheidscommissariaat (CGVS, p. 3). Door wie precies het document ondertekend is weet u echter niet (CGVS, p. 6). Het is ook opvallend dat u er tot op heden nog steeds niet in slaagt om de precieze periode aan te geven waarin uw vader gouverneur was. Zo weet u niet precies wanneer uw vader in 1371 begon als gouverneur en dit terwijl dit zeer duidelijk in de voorgelegde brief staat te lezen, namelijk 1 jawza 1371 (22 mei 1992). Uw verklaring dat u op dat moment slechts zes of zeven jaar oud was en u dit dus onmogelijk kan weten houdt dan ook geen steek (CGVS, p. 7). U bent verder ook niet zeker van de einddatum van zijn gouverneurschap. U verklaart dat uw vader gouverneur was tot de derde of vierde maand van 1376 (CGVS, p. 7). Ook dit staat duidelijk in de brief te lezen. Uw vader zou namelijk tot 13 saratan (4e maand) 1376 (4 juli 1997) gouverneur geweest zijn. Deze einddatum is bovendien tegenstrijdig gebleken met uw eerdere verklaring dat uw vader tot eind 1376 de gouverneur van Samangan zou geweest zijn (CGVS 23/05/2011, p. 6-7).

Daarnaast zijn uw verklaringen ook tegenstrijdig gebleken met de inhoud van het attest. Zo verklaart u steeds opnieuw dat dit document zou zijn ondertekend door het provinciehuis en het veiligheidscommissariaat (CGVS, p. 4-5). Het klopt dat het kantoor van de gouverneur dit attest heeft ondertekend, maar nergens is een handtekening van het veiligheidscommissariaat te vinden. Wel is er een handtekening te vinden van het "hoofd van de afdeling gegevens en CV historie" en het "hoofd van de afdeling archief van de provincie Samangan" te vinden. Hierbij moet ook worden opgemerkt dat als afzender van de brief ene Abdul Haq staat vermeld en dit terwijl u beweert dat de vriend van uw schoonbroer, Saiful Islam, deze zou opgestuurd hebben (CGVS, p. 5). Als u hiermee geconfronteerd wordt, verklaart u dat dit de chauffeur is en hij vermoedelijk de post heeft binnengebracht en daarom werd vermeld als afzender (CGVS, p. 6). Dit lijkt echter een vreemde gang van zaken. Hoe dan ook is het merkwaardig dat uw schoonbroer het sturen van een voor u dermate belangrijke brief zou overlaten aan een vriend. U geeft daarbij wel aan dat uw schoonbroer slechts één been heeft (CGVS, p. 5). Desondanks was uw schoonbroer wel in staat om naar diverse instanties te gaan om het voorgelegde document te krijgen (CGVS, p. 7). Uw schoonbroer had dan evengoed ook zelf de brief kunnen posten.

Als reden voor uw gebrekkige kennis omtrent het voorgelegde document geeft u aan dat u ongeschoold bent en dus niet in staat bent om het te lezen (CGVS, p.4). Dit is echter geen afdoende verklaring. U zou immers nog contact gehad hebben met uw oom nadat u het document ontvangen had. Hij zou u echter enkel verteld hebben dat hij een document liet maken dat ondertekend werd door het provinciehuis en het veiligheidscommissariaat (CGVS, p. 5). Dat u het document zelf niet kon lezen door uw ongeletterdheid is te begrijpen. Wat echter onbegrijpelijk is, is dat u zich na ontvangst van het document in België zelfs niet heeft laten helpen om de inhoud van dit document te begrijpen (CGVS, p. 4). U verblijft al sinds juli 2010 in België en moet dus ongetwijfeld mensen kennen die deze brief wel voor u zouden kunnen lezen. Zeker gezien dit attest het belangrijkste nieuwe element van uw tweede asielrelaas vormt en de werkzaamheden van uw vader de kern van uw asielrelaas vormen, mag worden verwacht dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om hierover informatie in te winnen, eventueel via andere personen dan uw schoonbroer.

Het betreft hier tot slot een document met een gesolliciteerde karakter. U verklaart immers dat u twee dagen nadat u uw negatieve beslissing van het CGVS ontving, uw schoonbroer Faridoon Khan opbelde en hem vroeg om u officiële documenten te bezorgen waar in werd geattesteerd dat uw vader de gouverneur was van Samangan (CGVS, p. 4-5). U weet trouwens zelf niet hoe uw schoonbroer precies dit document verkregen heeft, wat de betrouwbaarheid ervan niet ten goede komt (CGVS p. 5).

Als bijkomende opmerking betreffende het document kan gesteld worden dat de informatie betreffende de werkzaamheden van uw vader onder valse voorwendsels is aangevraagd. De aanvrager van het document stelt immers deze informatie nodig te hebben omwille van een aanwervingsprocedure bij een buitenlandse organisatie en dit terwijl u deze informatie louter nodig heeft in verband met uw asielaanvraag in België. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat aan Afghaanse documenten slechts weinig bewijswaarde worden toegekend. Immers, uit de informatie blijkt dat Afghaanse (identiteits-)documenten middels corruptie gemakkelijk in en zelfs buiten Afghanistan te verkrijgen zijn en dat valse documenten vaak niet van authentieke te onderscheiden zijn.

Als tweede nieuwe element haalt u opnieuw aan dat Said Iqbal wel degelijk de opvolger van uw vader was als gouverneur van Samangan, wat ook bevestigd wordt in de voorgelegde brief (CGVS, p. 7-8). Uw verklaringen hieromtrent kunnen uw geloofwaardigheid echter niet herstellen. De bewijswaarde van de voorgelegde brief is hierboven al besproken.

Tot slot wil u nog een fout opmerken. U verklaart dat u bedreigd werd door Ahmad Khan en hierdoor Samangan diende te verlaten. U stelt dat u drie dagen daarna Samangan verliet terwijl dit in uw eerdere verklaringen en beslissing zou genoteerd zijn als drie maanden (CGVS, p. 8). In uw eerste negatieve beslissing staat echter duidelijk te lezen dat u drie dagen nadat u van Daoud vernam dat Ahmad Khan u wilde vermoorden Afghanistan verliet. Verder blijkt dat u tijdens dat eerste gehoor wel verklaarde een eerste keer te zijn bedreigd door Ahmed Khan drie of vier maanden voor uw vertrek (CGVS 23/05/2011 p. 20). Deze opmerking verandert dan ook niets aan de eerder genomen beslissing.

Uit bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat het voorgelegde document en uw bijkomende verklaringen de eerdere weigeringsbeslissingen van de Belgische asielinstanties niet vermogen te weerleggen. Uw vluchtmotieven worden nog steeds ongeloofwaardig bevonden. U slaagde er immers niet in om de werkzaamheden van uzelf en uw vader voor de partij "Junbish-e-Mili" voldoende aannemelijk te maken. Verder is het volgens het CGVS nog steeds ongeloofwaardig dat uw vader de gouverneur van Samangan zou geweest zijn. Het voorgelegde document in dit verband kan allerminst overtuigen. Bijgevolg kan u ook niet als vluchteling worden erkend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Samangan te worden beoordeeld. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in de provincie Samangan te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan" - "Veiligheidssituatie in het noorden van Afghanistan (Badakhshan, Thakar, Baghlan, Kunduz, Samangan, Balkh, Sar-e Pul, Jowzjan, Faryab)" dd. 21.10.2011) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden, het oosten en in het zuidoosten van het land. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

In 2010 en 2011 was er een stijging van het aantal gewelddaden en burgerslachtoffers in bepaalde districten in het noorden van Afghanistan waar te nemen. UNAMA stelde medio 2010 vast dat de voorheen stabiele regio van het noordoosten een scherpe toename van AGE activiteiten kende met een sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers tot gevolg. Deze tendens zette zich voort in 2011.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat in de provincie Samangan slechts weinig incidenten plaatsvinden die een impact hebben op de burgerbevolking. In het algemeen kan gesteld worden dat Samangan een zeer rustige provincie is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er ook rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en

betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Samangan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Samangan, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Samangan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de provincie Samangan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker verklaart niet akkoord te gaan met de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker wijst er op dat hij in een vorige aanvraag nochtans een cd-rom heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zijn vader het woord nam op verschillende meetings en tijdens het vrijdaggebed. Verzoeker stelt dat uit de verklaringen die zijn vader aflegt zijn functie blijkt. Verzoeker wijst er op dat hij bijkomende informatie verwacht uit zijn thuisland waaruit zal blijken dat zijn vader wel degelijk gouverneur was van de provincie Samangan in de periode waarover sprake.

Verzoeker haalt aan dat hij in het kader van zijn tweede asielaanvraag een brief heeft voorgelegd die het gouverneurschap moet bewijzen. De nieuwe documenten worden volgens verzoeker niet als vals bestempeld door het CGVS en dit wordt in elk geval niet bewezen. Verzoeker meent dat het CGVS in de bestreden beslissing enkel tracht mist te spuien over enkele randelementen die voorbij gaan aan de essentie van de fout in de vorige beslissing van het CGVS, zoals bevestigd door de Raad, namelijk het gouverneurschap van zijn vader.

Verzoeker vervolgt dat het motief stellende dat de post niet verstuurd is door de schoonbroer van verzoeker niet relevant is en niet pertinent.

Verzoeker stelt dat hij analfabeet is en de brief onmogelijk kan lezen. De namen en hoedanigheid heeft hij dus louter van informatie die hij hoorde. Dat verzoeker zijn oom nadien nog gehoord heeft doet er niet toe aangezien de oom de inhoud van de brief niet kende maar enkel aan officiële instanties heeft gevraagd om dit te bevestigen. Het feit dat de brief gesolliciteerd is doet geen afbreuk aan de juistheid ervan.

2.2. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.2. Verzoekers eerste asielaanvraag werd afgesloten met een negatieve beslissing genomen door de commissaris-generaal die vervolgens in beroep bevestigd werd door de Raad in een arrest van 28 november 2011. Het gewijsde van dit arrest omvat de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht (i) aan verzoekers bewering dat zijn vader gouverneur van Samangan zou geweest zijn, (ii) noch aan verzoekers werkzaamheden voor de partij Junbish-e-Mili.

2.3. Ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag brengt verzoeker een document bij dat alsnog zou moeten bewijzen dat zijn vader gouverneur was van Samangan van 1371 tot 1376. Het betreft een officieel attest voor ondertekend door het provinciehuis en de veiligheidsdienst, dat bevestigt dat verzoekers vader de gouverneur was van Samangan van 1371 tot 1376 alsook de enveloppe waarin het document verstuurd werd.

De bestreden beslissing besloot terecht dat verzoekers verklaringen met betrekking tot de inhoud van dit document onaannemelijk vaag en tegenstrijdig zijn. Dat verzoeker ongeschoold en ongeletterd is vormt dienaangaande geen aannemelijke verklaring. Verzoeker heeft immers ruimschoots de tijd gehad om zich te laten bijstaan door zijn oom met wie hij nog in contact was nadat hij het document had ontvangen of door derden in België om de inhoud van het document te begrijpen. Het document vertoont bovendien een gesolliciteerd karakter en is, zoals door de bestreden beslissing terecht opgemerkt, onder valse voorwendsels aangevraagd. Dat hij zich over dit nochtans enige en dus cruciale element aan de basis van zijn tweede asielaanvraag niet heeft laten inlichten ten slotte, hypothekeert de oprechtheid en geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Hoe dan ook blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat aan Afghaanse documenten niet veel waarde kan worden gehecht. Corruptie bij het verkrijgen van documenten is in Afghanistan wijdverbreid. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Het voorgelegde document en de bijkomende verklaringen vermogen derhalve niet de negatieve appreciatie van de eerste asielaanvraag om te buigen. Verzoeker brengt geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen, doch beperkt zich tot het louter vasthouden en herhalen aan/van zijn verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal.

2.4. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus is de commissaris-generaal na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Samangan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De Raad stelt vast dat dit motief, omstandig toegelicht in de bestreden beslissing, geenszins wordt weerlegd door verzoeker. Evenmin brengt verzoeker informatie bij die een ander licht zou kunnen werpen op de actuele situatie in de provincie Samangan. Dit motief blijft derhalve onverminderd overeind en wordt door de Raad beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER